
**TERCER INFORME SOBRE L'APLICACIÓ PER
L'ESTAT ESPANYOL DE LA CARTA EUROPEA DE
LES LLENGÜES REGIONALS O MINORITÀRIES EN
RELACIÓ A LA LLENGUA CATALANA**

**Direcció i redacció: Santiago Castellà i Surribas,
Professor Titular de Dret Internacional Públic i
Relacions Internacionals a la
Universitat Rovira i Virgili**

**"Hi ha gent a qui no agrada que es parle, s'escriga o es
pense en català. És la mateixa gent a qui no els agrada que
es parle, s'escriga o es pense."**

Ovidi Montllor

Cantant, actor de teatre, cinema i televisió, poeta.

(Alcoi 4-2-1942 - Barcelona 10-3-1995)

SUMARI

Contingut

1. Presentació: el plurilingüisme impossible?.....	4
2. La construcció d'un clima social i polític contrari a la diversitat i al plurilingüisme	6
3. Cap a una tercera recomanació del Consell d'Europa a l'Estat Espanyol pels incompliments de la Carta Europea en l'àmbit de l'administració de justícia?	11
4. L'exigència de coneixements lingüístics en l'administració de l'Estat i en l'administració de justícia en territoris amb diversitat de llengües oficials	15
5. Un model d'ensenyament cohesionador sota amenaça?	17
6. La (des)protecció de la llengua catalana a la Franja d'Aragó	21
7. València: de la segregació a la persecució	22
8. Conclusions: Cap a un Estat plurilingüe?.....	24
9. Annexos	25
ANNEX 1	26
ANNEX 2	29
ANNEX 3	36
ANNEX 4	39
ANNEX 5	40

1. Presentació: el plurilingüisme impossible?

Per tercer cop, l'Observatori de Llengua Catalana, -que agrupa a diferents entitats en defensa de la llengua catalana de tots els territoris a on aquesta es parla; i a experts acadèmics en aquestes qüestions- presenta un informe sobre l'aplicació que l'estat espanyol ha fet de la Carta europea en relació a la llengua catalana.

Aquest tercer informe coincideix amb la visita de monitorització que el Comitè d'experts farà amb ocasió de la presentació del Tercer informe estatal, corresponent a l'aplicació de la Carta els anys 2006 al 2009.

Les esperances pel multilingüisme que va suposar la ratificació espanyola de la Carta europea, i que van acompanyar la constitució de l'Observatori de la Llengua Catalana per un amplíssim conjunt d'entitats no governamentals i experts, avui semblen esvair-se davant els durs arguments de la realitat:

- Els escassos avenços cap el multilingüisme en el conjunt de l'Estat, i la pervivència, escassament camuflada, de multitud de normatives que imposen la llengua castellana, o fan prevaldre i perviure models monolingües de la llengua oficial majoritària a l'Estat;
- La manca de reacció i l'incompliment sistemàtic i permanent per part de l'administració central de l'Estat i de Governos d'ens subestats (com és el cas entre d'altres de la Generalitat Valenciana) dels preceptes de la Carta europea i de les recomanacions del Comitè d'Experts i del Comitè de Ministres del Consell d'Europa;

- La creació d'un clima social i polític contrari a la diversitat lingüística de l'Estat, i que cerca treure rendiments electorals a curt termini de l'enfrontament entre comunitats lingüístiques i de la presentació conflictiva de la convivència lingüística en territoris amb dues llengües oficials;
- Finalment, pels límits que imposa la Declaració feta per l'Estat espanyol en el moment de ratificar la Carta europea, al tractament unitari de la llengua catalana –sigui quina sigui la seva denominació particular en una realitat territorial i política concreta-, reforçant un injustificable secessionisme lingüístic entre “català” i “valencià”. Aquest secessionisme es troba avalat indirectament per la presentació com a dues llengües diferents, a la pròpia plana web del Consell d'Europa, i per la nul·la resposta del Comitè d'Experts als reiterats requeriments relatius al fet que les divisions administratives de l'Estat són utilitzades per a unes polítiques secessionistes contràries a la llengua catalana i als principis de la Carta.

Aquest tercer Informe –o contra informe- sobre el presentat per l'Estat espanyol, en relació a la llengua catalana, constata un cop més, -i ja fa deu anys de reiterades crides d'atenció al Comitè d'Experts del Consell d'Europa-, que Espanya, després del franquisme i amb la transició democràtica, va optar pel manteniment del model de monolingüisme del castellà, sense que els territoris amb doble oficialitat lingüística hagin pogut desenvolupar amb normalitat les seves polítiques lingüístiques. La justícia, l'administració de l'estat, els serveis públics, els serveis

comercials i activitats mercantils, entre d'altres romanen com a illes alienes a la pluralitat lingüística de l'Estat.

L'esperança que l'1 d'agost de 2001 s'obria de fer de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries un instrument que dinamitzés la necessària transició del vell monolingüisme imposat pel franquisme a la realitat democràtica plurilingüe i diversa, avui, 10 anys més tard, comença a esvair-se, davant la inactivitat i manca de reacció de l'Estat espanyol, que inaplica la Carta europea i simula sobre el paper un cert compliment, i la manca de força de les institucions de la Carta per anar més enllà de recomanacions parcials, reiterades informe rere informe.

2. La construcció d'un clima social i polític contrari a la diversitat i al plurilingüisme

El tercer Informe de l'Estat espanyol intenta presentar una realitat inexistent, per tal de camuflar la clara inadequació de l'ordenament jurídic a l'esperit i a les disposicions de la Carta, articulant-lo sobre la idea, tristament falsa, que:

“El plurilingüismo constituye uno de los rasgos esenciales de la España autonómica”.

En intentar donar resposta i debatre, en el text d'aquest tercer informe, les recomanacions que a proposta del Comitè d'Experts va fer el Comitè de Ministres del Consell d'Europa, l'Estat espanyol està reconeixent l'escàs cas que ha fet d'aquestes, i que tres anys més tarda intenta justificar.

El 6 de febrer de 2004 el setmanari Presència, que es distribueix els caps de setmana amb les capçaleres del Diari d'Andorra, El Punt, Regió 7, Diari de Balears, El 3 de Vuit, Segre, El 9 Nou i el Diari de Sant Cugat, ja va dedicar un extens reportatge sobre les darreres agressions contra la llengua catalana a tot el territori, amb la intervenció d'una quarantena de personalitats polítiques, cíviques i culturals de tots els territoris de parla catalana.

El 23 de juny de 2008, s'articulà de nou una ampla ofensiva mediàtica contra el pluralisme lingüístic de l'Estat i contra les polítiques lingüístiques en territoris amb doble oficialitat, presentant-se a l'Ateneo de Madrid un duríssim Manifest que sota el títol: "Manifiesto por una lengua común" afirmava "*Desde hace algunos años hay crecientes razones para preocuparse en nuestro país por la situación institucional de la lengua castellana, la única lengua juntamente oficial y común de todos los ciudadanos españoles.*" Tot i reconèixer l'excel·lent moment que viu la llengua castellana, els signants demanaven "*del Parlamento español una normativa legal del rango adecuado (que en su caso puede exigir una modificación constitucional y de algunos estatutos autonómicos) para fijar inequívocamente (que...) La lengua castellana es COMUN Y OFICIAL a todo el territorio nacional, siendo la única cuya comprensión puede serle supuesta a cualquier efecto a todos los ciudadanos españoles*". El document àmpliament difós en premsa comptava amb múltiples complicitats polítiques i era presentat per destacades personalitats culturals, centralitzant el debat polític durant setmanes, i propiciant un clima contrari a les polítiques lingüístiques i demanant canvis normatius directament contraris a la Carta europea.

El 19 d'abril de 2009, una concentració reclamant la retirada de l'estàtua que commemorava la victòria franquista a la Guerra Civil espanyola i la restitució del monument del intel·lectual i polític federalista Pi i Margall, portava per lema: *"70 anys contra el català: Denunciem la continuada agressió contra la nostra llengua"*, organitzada per la Comissió de la Dignitat, l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya. Una mostra clara de com veuen la situació importants sectors de la societat civil i del món cultural català que contrasta amb el fals cofoisme de l'Informe de l'Estat espanyol. Els convocants asseguren que la persecució contra la llengua catalana no es va acabar amb l'arribada de la democràcia a Espanya, i afirmen que: *"Aquesta situació no s'ha acabat de rectificar, ni de bon tros, amb la democràcia actual, tal com evidencia l'efectiva marginació del català de tantes àrees de la vida moderna, com per exemple els tribunals de justícia, el cinema, l'esport, el món de la gran empresa, l'oferta televisiva etc. Només cal recordar que cap català ha pogut veure els darrers partits de la "Champions" en català o que l'Estat estigui en ple procés de desmantellament de TV3 al País Valencià... Són fets plenament tipificables en l'àrea del genocidi cultural."*

A finals de 2010, i amb ocasió del tradicional partit anual de la Federació Catalana de Futbol, que es jugava en aquest cas contra Hondures en l'Estadi Olímpic Lluís Companys (Barcelona), la Plataforma Pro Seleccions Catalanes, una organització privada que promou el reconeixement internacional de les seleccions esportives catalanes, convocava a manifestar el seu descontent al públic per les darreres agressions patides contra l'ensenyament vehicular de la llengua catalana a les Sentències del Tribunal Suprem posteriors a La retallada

que el Tribunal Constitucional va fer a l'Estatut d'autonomia de Catalunya. El lema d'aquesta campanya no podia ser més explícit, es dirigia als catalanoparlants preguntant-los “*Ets un heroi ?*”

Les agressions que pateix la llengua catalana en el conjunt de l'Estat –i en especial al País Valencià, a les Illes Balears i a la Franja de l'Aragó, a on és llengua pròpia-, desperten una reacció d'indignació. La consideració que l'Estat, lluny d'aproximar-se cap el model de pluralisme lingüístic manté polítiques, normatives i actituds compromeses amb la imposició de la llengua castellana, és clara i compartida per amplis sectors de la societat catalana, amb posicions polítiques i socials que recorren tot l'espectre possible. Per tot això, les afirmacions de plurilingüisme, tolerància i normalitat només s'aguanten sobre el paper de l'Informe de l'Estat espanyol, però resten lluny de la realitat.

Finalment, com expressió més clara de la percepció de la Comunitat Científica, l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), acadèmia de les ciències i les humanitats, fundada el 1907, que és la primera corporació acadèmica de les terres de llengua i cultura catalanes, i membre de la Unió Acadèmica Internacional des del 1922, afirma, el 3 de febrer de 2011, que:

“Ens trobem davant d'una conjuntura excepcional, en la qual coincideixen les tendències pròpies del procés de mundialització i les pressions de les majories estatals —i molt especialment al Regne d'Espanya— envers una homogeneïtzació lingüística i cultural completament contrària als principis de diversitat cultural sostenible que reclama l'interès general de les llengües i cultures

de tot el món, i que propugnen els tractats internacionals i declaracions de la Unió Europea i de les Nacions Unides.

La involució política de l'Estat autonòmic espanyol mostra cada vegada tendències més adverses a la igualtat, tant en la consideració política de les nacionalitats i el respecte de la pluralitat lingüística i cultural, com en el sistema de finançament o en les inversions estatals. Nombrosos mitjans de comunicació fomenten la catalanofòbia, i acabem de veure com un Tribunal Constitucional anul·lava preceptes d'un Estatut d'autonomia no solament aprovat pel Parlament de Catalunya i les Corts Generals d'Espanya, sinó que fins i tot ha obtingut el plebiscit favorable del poble de Catalunya.

Aquesta situació posa en perill el nostre futur col·lectiu i l'esforç de cohesió de tota la nostra societat, i molt especialment del sistema educatiu, amb vista a integrar inclusivament en català i castellà milions de persones arribades d'altres terres de llengües i cultures diverses. Més del 40% dels estrangers d'Espanya viuen a l'àrea de llengua catalana.

La nostra crida és lluny de qualsevol opció política partidista, que no correspon gens a una institució com la nostra. Neix de la consciència que constitueix una legítima intervenció responsable en els afers públics, i no pas en defensa de cap particularisme excloent, sinó ben al contrari, en afirmació dels principis universals més equitatius, justos i democràtics per a la convivència en la diversitat, com ho va ser la Declaració Universal de Drets Lingüístics proclamada a Barcelona l'any 1996.

Volem contribuir a un context internacional favorable per a totes les llengües i cultures del món, sabent que la nostra comunitat és un indicador de la credibilitat de les polítiques de respecte de la diversitat.”

3. Cap a una tercera recomanació del Consell d'Europa a l'Estat Espanyol pels incompliments de la Carta Europea en l'àmbit de l'administració de justícia?

En el seu primer Informe d'Avaluació, el Comitè d'Experts ja assenyalava la llunyania entre el marc plurilingüe que permetia i emparava la Constitució Espanyola de 1978 i la realitat normativa i pràctica existent, afirmant:

“There still exists a clear gap between some of the undertakings chosen and the level of protection offered by the domestic legal framework and/or practice” (Conclusions, Pàg. 159 , epígraf C).

Feia llavors, el 8 d'abril de 2005, clares, contundents i concretes referències a l'Administració de Justícia:

“The Committee of Experts finds that there is a need to re-think the training and career structure of the judicial administration so that an adequate proportion of the judicial staff posted in the autonomous communities concerned has the required command of the regional or minority languages covered by Part III.” (Conclusions, Pàg. 159 , epígraf D). I en similar sentit a la funció

pública de l'Estat en els territoris amb dues llengües oficials (Conclusions, Pàg. 159 , epígraf E).

En l'àmbit de l'educació, l'alta valoració del model d'immersió lingüística com el de Catalunya front als incompliments de la Carta que suposa els models de bilingüisme de València i Illes Balears era clara, en afirmar:

“Education in Catalan in the Balearic Islands, and in Galician and Valencian is based on a structured bilingual model. However, this does not correspond to the undertakings chosen, which imply an offer also of models of education given essentially in the regional or minority languages. (...) A systematic offer of a “full-immersion” model alongside the bilingual one is the objective towards which all three autonomous communities concerned should aim with a view to gradually fulfilling the undertakings entered into.” (Conclusions, Pàg. 160 , epígraf L).

Concloent les seves reflexions, en la necessitat de crear un clima de tolerància i comprensió mútua com a base per a un marc jurídic plurilingüe, en afirmar que:

“More efforts therefore seem to be needed in education for the majority Castilian-speaking population and in the national media with a view to fostering a greater acceptance and respect by the majority vis-à-vis the specificities of regional identities as an integral part of the Spanish heritage. There is also a need to improve mutual understanding, with a view to promoting the virtues of plurilingualism and linguistic diversity and, in both majority and minority language groups, the fundamental idea of

peaceful and harmonious co-existence.” (Conclusions, Pàg. 161 , epígraf T, in fine).

El rigorós i complex Informe del Comitè d'Experts trobà resposta clara, i tot i el caràcter intergovernamental i de diplomàcia internacional del Consell d'Europa, el Comitè de Ministres d'aquesta Organització assumí la filosofia de l'Informe d'Avaluació, elevat fins a sis recomanacions a l'Estat espanyol.

Uns anys més tard, amb el segon procés de monitorització, el 4 d'abril de 2008, la història es repetia. Efectivament en el seu segon Informe d'Avaluació el Comitè d'Experts afirmava irremediablement que:

“Steps taken at the State level are not sufficient to provide an effective possibility for any party which might so request, to use a co-official language either in judicial proceedings or in the administration. There is still a need to re-think the training and career structure of the judicial administration and of civil servants so that an adequate proportion of judges., prosecutors and staff of the peripheral state administration located in the Autonomous communities concerned have the required command of the co-official language. No substantial measures have been adopted by the Spanish authorities to overcome the problems identified” (Conclusions, pàg. 149, epígraf D).

A les portes de una tercera ronda de monitorització pel Comitè d'Experts, que en la seva visita *in loco* es reunirà amb autoritats, entitats i personalitats, a València i Jaca, i tractarà monogràficament del tema de la Justícia, creiem que a 10 anys de la ratificació espanyola, aquesta es l'oportunitat per excel·lència de posar negre sobre blanc el grau

d'incompliment i la responsabilitat internacional que això comporta. La situació del valencià en aquesta Comunitat Autònoma –en especial pel que fa a l'ensenyament-, la del català a la Franja d'Aragó i l'ús de les llengües oficials davant l'administració de Justícia, son segurament les tres expressions mes clares del caràcter no obligatori que l'Estat espanyol dona a la Carta europea, en la que veu un text de referència i no una norma jurídica.

Prova d'aquesta paradoxal realitat és que el propi Estat, afirma, en resposta a les conclusions del Primer Informe d'Avaluació, que:

“The Committee of Experts has been informed that the content of the Recommendation has been conveyed by State administration to the General Council of the Judiciary, but this body does not seem to have any interest in moving towards the implementation of this recommendation” (Segon Informe d'Avaluació, pàg. 138, epígraf 1202).

Cal recordar, potser, que la Carta europea es un tractat internacional, i que per tant resta per sobre de tota la legislació interna de l'Estat, restant inaplicable qualsevol norma contrària al mateix, i restant sotmesos TOTS els poders públics al seu compliment, poden en cas de dubtes de constitucionalitat instar les accions oportunes.

Pot un Estat, al·legar tranquil·lament, com si res passes, davant una Organització Internacional, que l'incompliment d'un tractat en vigor es deu al fet que un òrgan principal de l'Estat no vol aplicar-lo? Quin valor té una Recomanació del Comitè de Ministres del Consell d'Europa en aquest àmbit? Entenem, d'acord amb el Dret internacional públic, que el Comitè d'Experts i el Comitè de Ministres son intèrprets autèntics i

privilegiats del Tractat –la Carta europea-, que la seva no és una mera interpretació, i que en tot cas ha de prevaldrà sobre interpretacions unilaterals dels Estats parts. Per tant una constatació d'incompliment pel Comitè de Ministres i una recomanació seva suposa que l'Estat està incomplint el tractat, incorrent en responsabilitat internacional, causant un dany objectiu al conjunt de la Comunitat Internacional i en especial de la resta d'Estats membres, i que té que corregir sense dilacions la seva actuació, cessant amb d'incompliment.

4. L'exigència de coneixements lingüístics en l'administració de l'Estat i en l'administració de justícia en territoris amb diversitat de llengües oficials

En l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 es reconeix el dret d'opció lingüística dels ciutadans davant “les “les institucions, les organitzacions i les administracions públiques a Catalunya [...], inclosa l'Administració electoral a Catalunya, i, en general, les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques” (art. 33.1), l'Administració de justícia (art. 33.2); i regula els usos lingüístics de les administracions i institucions catalanes (art. 50.5), al temps que per fer efectiu aquest drets estableix diverses previsions relatives a la necessitat d'un coneixement adequat i suficient de les dues llengües estatals pels funcionaris o servidors públics de dependència estatal que exerceixen les seves funcions a Catalunya (art. 33.4, 102.1 i 3, i 102. Però la Sentència del Tribunal Constitucional (STC 31/2010, de 28 de juny) deixa en mans de l'amplia discrecionalitat estatal el

desenvolupament normatiu i per tant la concreció efectiva d'aquestes disposicions, trobant-nos en una situació similar a la del 2001.

Entenem que seria absurd que el comitè d'Experts s'obnubilés amb les disposicions de l'Estatut, sense atendre a la Sentència del Tribunal Constitucional del 2010 i a les posteriors repercussions jurisprudencials d'aquesta, al·legant que la Sentència es d'una data que queda fora del actual període d'anàlisi del Comitè (2006-2009). L'Estatut, va estar sota amenaça i sospita des de la seva entrada en vigor, per finalment ser àmpliament reinterpretat pel Tribunal Constitucional.

En el tema que ens ocupa, acadèmics que han abordat la qüestió, creuen que inclòs s'ha donat un pas enredera, en relació a la situació pre-estatutaria afirmant que "Amb tot, l'aspecte més polèmic de la Sentència és l'afirmació rotunda de la "competencia exclusiva y *excluyente*" de l'Estat per concretar les disposicions estatutàries, en contrast amb anteriors pronunciaments en què s'admetia una certa col·laboració o concurrència normativa dels legisladors estatal i autonòmic quant a la regulació dels aspectes lingüístics de l'Administració de justícia (STC 56/1990). (...) De manera que les previsions estatutàries relatives a la capacitació lingüística dels servidors públics resten concebudes com a principis que el legislador estatal concretarà amb gran marge de decisió. (vid. PONS PARERA 2011)¹.

Estem llavors en una situació igual que fa deu anys, en la que tots els intents d'avançar normativa han topat amb problemes i esdevinguts impossibles. I la realitat continua sent la renúncia als drets lingüístics de

---

¹ PONS PARERA, Eva: els efectes de STC 31/2010, de 28 de juny, sobre el regim lingüístic de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, *Revista d'Estudis Autonòmics i Federals*, núm. 12, març 2011, p. 120-152.

molts ciutadans que, tot i emparats per la Carta europea, veuen com la realitat els obliga a no emprar la seva llengua pròpia davant l'administració estatal ni en l'administració de justícia.

5. Un model d'ensenyament cohesionador sota amenaça?

El Comitè d'Experts de la Carta europea ha fet repetides afirmacions sobre l'excel·lència i eficàcia del model d'immersió lingüística de la Comunitat Autònoma de Catalunya:

“Remarkable progress in the use of Catalan in Catalonia has been made over the last decades. It has now become the most widely used language in a number of domains covered by the Charter. It can rely in particular on an impressive educational system” (Primer Informe d'Avaluació, pàg. 169, epígraf G)

Són l'altra cara de la moneda del rebuig que provoquen els models educatius balear i valencià, a totes llums contraris a l'article 8 de la Part III de la Carta europea:

“In most of the autonomous communities, education in the co-official language is based on a structured bilingual model. However, this does not correspond to the under-takings chosen by Spain, which imply an offer also of models of education given essentially in the regional minority languages. The development of a “full-immersion” model on top of the bilingual model is the objective to-wards which all the autonomous communities concerned should aim with a view to gradually fulfilling the under-takings entered into. Furthermore, a system

based on education essentially in the language is supposed to be available to those who request it but not compulsory for all children” (Segon Informe d’Avaluació, pàg. 140, epígraf H).

Doncs bé, avui aquest model de immersió lingüística es troba força qüestionat i en perill. Des de la sentència del Tribunal Constitucional reinterpretant l’Estat d’Autonomia de Catalunya, el Tribunal Suprem ha obert una nova línia jurisprudencial, per mitjà de la qual els recursos de mares i pares contraris a que els seus fills rebin l’ensenyament d’acord amb el model d’immersió, son acceptats, ordenant a la Generalitat a que adapti el sistema d’ensenyament a la sentència² del Tribunal Constitucional sobre l’estatut i que l’espanyol sigui introduït com a llengua vehicular *“de manera proporcional i equitativa al català en tots els cursos”*. Les tres primeres Sentències arribaren a finals de 2010:

1. Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección: CUARTA, Sentencia: 09/12/2010, Recurso de Casación núm.: 793/2009, *“Recurso frente a Sentencia que desestima las pretensiones de padre de alumnos escolarizados en centro docente de Cataluña para que el castellano se reintroduzca como lengua vehicular en la enseñanza junto con el catalán y que el centro dirija al mismo las comunicaciones que proceda en castellano”*.
2. Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección: CUARTA, Sentencia: 13/12/2010, Recurso de Casación núm.: 796/2009, *“Recibir la enseñanza en castellano junto con el catalán en Cataluña. ambas lenguas son vehiculares”*.

---

² <http://www.vilaweb.cat/media/continguts/000/019/705/705.pdf>

3. Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección: CUARTA, Sentencia: 16/12/2010, Recurso de Casación núm.: 1839/2009, *“Educación. Enseñanza en castellano junto con el catalán. Educación infantil. Lengua vehicular del alumno”*.

Actualment, ja són cinc les sentències en aquesta línia, que ha deixat perplex el món educatiu català. El Tribunal Suprem, desconeixent la Carta europea, fa una interpretació concreta del marc normatiu, restrictiva i tancada, que deixa sense marge de maniobra al legislador per a desenvolupar polítiques lingüístiques, quan afirma que:

“Y para ello y de acuerdo con lo hasta aquí expresado procede estimar el recurso contencioso administrativo en su momento interpuesto, y declarar el derecho del recurrente a que el castellano se utilice como lengua vehicular en el sistema educativo de la Comunidad Autónoma de Cataluña en la proporción que proceda dado el estado de normalización lingüística alcanzado por la sociedad catalana, de modo que el mismo no quede reducido en su uso al de objeto de estudio de una asignatura más, sino que se haga efectiva su utilización como lengua docente y vehicular en la enseñanza”.

La claredat i contundència d'aquestes cinc sentències compagina amb el manteniment dels models de segregació lingüística propis del País Valencià i de les Illes Balears, tot i les reiterades recomanacions del Comitè d'Experts i del Comitè de Ministres del Consell d'Europa, deixant-nos un escenari potencial pitjor que abans de l'entrada en vigor de la Carta europea.

La societat civil catalana, -sota l'iniciativa del Centre UNESCO de Catalunya, PEN Català, Ciemen, Linguapax, Òmnium Cultural, Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya, Associació de Mestres Rosa Sensat, i Plataforma per la Llengua, a la que s'ha sumat l'Institut d'Estudis Catalans i diverses entitats cíviques i culturals-, han presentat la "**Declaració institucional d'entitats catalanes de la societat civil organitzada, al voltant de la sentència del tribunal suprem sobre el model lingüístic a l'escola catalana**", on s'afirma que

"Al nostre parer, es tracta d'una sentència absurda i desproporcionada, atès que no és fruit de cap conflicte lingüístic, ni sol·licitada per cap grup social, sinó únicament per tres particulars, i tenint en compte la història i els resultats positius de la immersió a l'escola catalana durant les darreres tres dècades. Es tracta, sens dubte, d'una sentència més política que jurídica, i esdevé un exemple més del que està essent un reguitzell d'agressions semblants, fruit de la interpretació restrictiva de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut. (...) Volem expressar la nostra profunda preocupació i alertar de les nefastes conseqüències que l'aplicació d'aquesta sentència pot comportar: la segregació escolar en funció de la tria lingüística i, conseqüentment, el trencament de la cohesió social. També la limitació de les oportunitats dels ciutadans no catalanoparlants a l'hora de viure i treballar a Catalunya, ja que el desconeixement de la llengua catalana impedirà la seva plena inclusió social (...)"

6. La (des)protecció de la llengua catalana a la Franja d'Aragó

Ja en el seu primer Informe, el Comitè es feia ressò de la sovint oblidada situació lingüística de la Franja d'Aragó:

"...Catalan is also spoken in a region of Aragon bordering Catalonia known as "Franja de Poniente". It is spoken in all or parts of the following six areas: Ribagorza, la Litera and Bajo Cinca in the Province of Huesca, Caspe in the Province of Saragossa, and Bajo Aragon and Matarranya in the Province of Teruel. It is calculated that 83 out of the 107 municipalities located in the mentioned areas are Catalan-speaking. The Catalan-speakers appear to amount to 40 000 out of 65 000 inhabitants." Concloent que: "Aragonese ("Fabra") and Catalan in Aragon are officially recognised in the legislation of the Autonomous Community of Aragon, but a language law is yet to be adopted. Very few measures have been taken so far in favour of the Aragonese language ("Fabra"), in spite of the fact that a will to revive it has recently appeared among the younger generations. The situation of Catalan in Aragon appears to be even worse: the Committee of Experts has not been made aware of any concrete measures in favour of Catalan in Aragon and the situation of this language in this territory was described to the Committee of Experts as being critical." (Primer Informe d'Avaluació, Conclusions, epígraf R.)

Tres anys més tard, continuava parlant el Comitè d'experts de la necessitat d'una regulació de les llengües a l'Aragó per tal de donar la protecció necessària al Català, mostrant-se optimista davant la reforma de l'Estatut d'Autonomia d'Aragó.

La realitat, avui, lluny del compliment de la Carta, fa que el Comitè es desplaçí a Fraga per tractar la qüestió. La Llei de Llengües d'Aragó de 2009, lluny de cobrir les expectatives creades al 1999 per la Llei de Patrimoni Cultural Aragonès, -que remetia la declaració de l'oficialitat del català i de l'aragonès a una llei posterior -, els ha deixat sense estatut d'oficialitat al català, declarant-les "llengües originals i històriques de l'Aragó" en una clara aproximació folklorista allunyada de l'esperit de drets que estableix la Carta europea.

Les insuficiències del marc normatiu, l'absència d'oficialitat i les dificultats per l'ensenyament, contrasten en la situació actual, clarament pitjor que en les dels dos anteriors informes. El segregacionisme d'arrel anticatalana, que vol veure en el català parlat a l'Aragó una llengua diferent a la catalana, ha estat força estimulat per la seva capacitat de mobilitzar electoralment en favor de determinades posicions el sentiment anticatalà que des de fa temps es conrea des de mitjans de comunicació i partits estatals. Al temps el Partit Popular a l'Aragó, ara en el govern, ha centrat part de la seva campanya i porta en el seu programa electoral la derogació parcial de la encara no desenvolupada Llei de Llengües.

7. València: de la segregació a la persecució

Però potser la situació més greu es dona al País Valencià. Cal felicitar al Comitè d'Experts per organitzar allà la seva visita amb motiu del tercer Informe presentat per l'Estat espanyol. En la comunitat Valenciana el secessionisme lingüístic, que ha trobat cobertures insospitades, ha actuat com un fort instrument de mobilització, retroalimentant el profund anticatalanisme de polítics i mitjans de comunicació, i propiciant sobre la

realitat d'una llengua pròpia un antiacadèmic discurs secessionista amb absurdes conseqüències pràctiques: professors de català no poden donar classes de valencià, es reconeix doble mèrit en l'administració a qui parla català i valencià, les normes es publiquen en dues versions lingüístiques de la mateixa llengua generant inseguretats jurídiques...

La realitat dels atacs a la llengua catalana al País Valencià avui transcendeixen l'àmbit de la política lingüística per interactuar amb el deteriorament de la democràcia, l'ús abusiu del poder públic i la pèrdua de llibertats individuals i col·lectives.

Cal cridar l'atenció sobre el model educatiu, reiteradament criticat pel Comitè d'Experts, sobre el progressiu arraconament de l'ensenyament en valencià, sobre les dificultats en l'ús del valencià davant les administracions públiques, sobre el recurs a la força policial i a la sanció administrativa per l'ús social de la llengua... El tancament del repetidor de TV3 i l'ofegament econòmic d'Acció Cultural del País Valencià (ACPV) amb multes exagerades per mantenir el senyal de la televisió de Catalunya són només símbols d'una realitat política fracturada i deteriorada.

A més del precinte als repetidors de TV3, el Govern valencià ha imposat a Acció Cultural del País Valencià tres multes consecutives: una de €126.943,90, que ja ha estat pagada, i dues de €300.000 cada una. El Govern valencià no només no ha atès les reiterades crides fetes pel Govern de Catalunya per arribar a un acord de reciprocitat entre Canal 9 i TV3, ni ha mostrat cap atenció cap als 651.650 signants d'una Iniciativa Legislativa Popular anomenada "Televisió sense Fronteres", sinó que a més ha continuat la seva ofensiva judicial i de càstig econòmic contra

ACPV. Sembla que en cas de la televisió les exigències de la carta europea son més clares si hi ha una frontera internacional pel mig, però en un mateix Estat el Comitè encarà no ha emprat el principi de que les divisions administratives internes no poden ser un obstacle a l'ús normal de les llengües.

8. Conclusions: Cap a un Estat plurilingüe?

El primer informe d'Avaluació del Comitè d'Experts i les Recomanacions del Comitè de Ministres al primer Informe de l'Estat espanyol, va ser rebut amb crítiques i en esperances des de l'Observatori de la llengua catalana. Un document titulat "Cap a un estat plurilingüe?" manifestava el nostre optimisme davant un instrument internacional –amb seu al Consell d'Europa- capaç d'estimular la transició lingüística espanyola.

A 10 anys vista cal continuar fent la pregunta, Cap a un estat plurilingüe?, tot i que avui la realitat es més dura i la raó monolingüe d'Estat s'imposa antijurídicament als compromisos internacionals que configuren l'ordre públic europeu. Avui, amb la immersió lingüística al Principat de Catalunya sota sospita, el compromís de derogar la llei de llengües a l'Aragó, TV3 tancada al País Valencià i ACPV criminalitzada i sense patrimoni, amb l'administració de justícia monolingüe, amb un discurs de suposada eficàcia empresarial lingüística que actua contra les llengües minoritzades en un context global... avui tot sembla massa difícil.

Barcelona, 1 de juliol de 2011

9. Annexos

- 1 *Manifiesto por una lengua común* (juny de 2008), signat per Mario Vargas Llosa, José Antonio Marina, Aurelio Arteta, Félix de Azúa, Albert Boadella, Carlos Castilla del Pino, Luis Alberto de Cuenca, Arcadi Espada, Alberto González Troyano, Antonio Lastra, Carmen Iglesias, Carlos Martínez Gorriarán, José Luis Pardo, Alvaro Pombo, Ramón Rodríguez, José Mª Ruiz Soroa, Fernando Savater i Fernando Sosa Wagner.
- 2 Dossier Premsa sobre la Sentència de Tribunal Suprem (desembre de 2010 – gener de 2011)
- 3 Declaració de l'Institut d'Estudis Catalans sobre els Drets del Poble Català (Barcelona, 3 de febrer de 2011)
- 4 Declaració de l'Institut d'Estudis Catalans Sobre el Nom de la Llengua Catalana (Barcelona, 28 de febrer de 2006)
- 5 Manifest pel Català a l'escola (2007), signat per: Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana, Intersindical, Plataforma per la Llengua, Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes de Catalunya, Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, Òmnium Cultural, Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions, Cercle per a la Defensa i Difusió de la Llengua i Cultura Catalanes-Enllaç, USTEC - Sindicat de treballadors de l'ensenyament, Joves per la Llengua, Obra Cultural Balear, Acció Cultural del País Valencià, Federació Escola Valenciana, Associació Cultural Ateneu, Federació d'Organitzacions de la Llengua Catalana, AVALOT - Joves de la Unió General de Treballadors de Catalunya.

ANNEX 1

Manifiesto por una lengua común (juny de 2008), signat per Mario Vargas Llosa, José Antonio Marina, Aurelio Arteta, Félix de Azúa, Albert Boadella, Carlos Castilla del Pino, Luis Alberto de Cuenca, Arcadi Espada, Alberto González Troyano, Antonio Lastra, Carmen Iglesias, Carlos Martínez Gorriarán, José Luis Pardo, Alvaro Pombo, Ramón Rodríguez, José Mª Ruiz Soroa, Fernando Savater i Fernando Sosa Wagner.

'Manifiesto por una lengua común'

Documento presentado en el Ateneo de Madrid

ELPAÍS.com - Madrid - 23/06/2008

Desde hace algunos años hay crecientes razones para preocuparse en nuestro país por la situación institucional de la lengua castellana, la única lengua juntamente oficial y común de todos los ciudadanos españoles. Desde luego, no se trata de una desazón meramente cultural -nuestro idioma goza de una pujanza envidiable y creciente en el mundo entero, sólo superada por el chino y el inglés- sino de una inquietud estrictamente política: se refiere a su papel como lengua principal de comunicación democrática en este país, así como de los derechos educativos y cívicos de quienes la tienen como lengua materna o la eligen con todo derecho como vehículo preferente de expresión, comprensión y comunicación.

Como punto de partida, establezcamos una serie de premisas:

1. Todas las lenguas oficiales en el Estado son igualmente españolas y merecedoras de protección institucional como patrimonio compartido, pero sólo una de ellas es común a todos, oficial en todo el territorio nacional y por tanto sólo una de ellas -el castellano- goza del deber constitucional de ser conocida y de la presunción consecuente de que todos la conocen. Es decir, hay una asimetría entre las lenguas españolas oficiales, lo cual no implica injusticia (?) de ningún tipo porque en España hay diversas realidades culturales pero sólo una de ellas es universalmente oficial en nuestro Estado democrático. Y contar con una lengua política común es una enorme riqueza para la democracia, aún más si se trata de una lengua de tanto arraigo histórico en todo el país y de tanta vigencia en el mundo entero como el castellano.
2. Son los ciudadanos quienes tienen derechos lingüísticos, no los territorios ni mucho menos las lenguas mismas. O sea: los ciudadanos que hablan cualquiera de las lenguas cooficiales tienen derecho a recibir educación y ser atendidos por la administración en ella, pero las lenguas no tienen el derecho de conseguir coactivamente hablantes ni a imponerse como prioritarias en educación, información, rotulación, instituciones, etc... en detrimento del castellano (y mucho menos se puede llamar a semejante atropello «normalización lingüística»).
3. En las comunidades bilingües es un deseo encomiable aspirar a que todos los ciudadanos lleguen a conocer bien la lengua cooficial, junto a la obligación de conocer la común del país (que también es la común dentro de esa comunidad, no lo olvidemos). Pero tal aspiración puede ser solamente estimulada, no impuesta. Es

lógico suponer que siempre habrá muchos ciudadanos que prefieran desarrollar su vida cotidiana y profesional en castellano, conociendo sólo de la lengua autonómica lo suficiente para convivir cortésmente con los demás y disfrutar en lo posible de las manifestaciones culturales en ella. Que ciertas autoridades autonómicas anhelen como ideal lograr un máximo techo competencial bilingüe no justifica decretar la lengua autonómica como vehículo exclusivo ni primordial de educación o de relaciones con la Administración pública. Conviene recordar que este tipo de imposiciones abusivas daña especialmente las posibilidades laborales o sociales de los más desfavorecidos, recortando sus alternativas y su movilidad.

4. Ciertamente, el artículo tercero, apartado 3, de la Constitución establece que «las distintas modalidades lingüísticas de España son un patrimonio cultural que será objeto de especial respeto y protección». Nada cabe objetar a esta disposición tan generosa como justa, proclamada para acabar con las prohibiciones y restricciones que padecían esas lenguas. Cumplido sobradamente hoy tal objetivo, sería un fraude constitucional y una auténtica felonía utilizar tal artículo para justificar la discriminación, marginación o minusvaloración de los ciudadanos monolingües en castellano en alguna de las formas antes indicadas.

Por consiguiente los abajo firmantes solicitamos del Parlamento español una normativa legal del rango adecuado (que en su caso puede exigir una modificación constitucional y de algunos estatutos autonómicos) para fijar inequívocamente los siguientes puntos:

1. La lengua castellana es **COMUN Y OFICIAL** a todo el territorio nacional, siendo la única cuya comprensión puede serle supuesta a cualquier efecto a todos los ciudadanos españoles.
2. Todos los ciudadanos que lo deseen tienen **DERECHO A SER EDUCADOS** en lengua castellana, sea cual fuere su lengua materna. Las lenguas cooficiales autonómicas deben figurar en los planes de estudio de sus respectivas comunidades en diversos grados de oferta, pero nunca como lengua vehicular exclusiva. En cualquier caso, siempre debe quedar garantizado a todos los alumnos el conocimiento final de la lengua común.
3. En las autonomías bilingües, cualquier ciudadano español tiene derecho a ser **ATENDIDO INSTITUCIONALMENTE EN LAS DOS LENGUAS OFICIALES**. Lo cual implica que en los centros oficiales habrá siempre personal capacitado para ello, no que todo funcionario deba tener tal capacitación. En locales y negocios públicos no oficiales, la relación con la clientela en una o ambas lenguas será discrecional.
4. **LA ROTULACION DE LOS EDIFICIOS OFICIALES Y DE LAS VIAS PUBLICAS**, las comunicaciones administrativas, la información a la ciudadanía, etc... en dichas comunidades (o en sus zonas calificadas de bilingües) es recomendable que sean bilingües pero en todo caso nunca podrán expresarse únicamente en la lengua autonómica.
5. **LOS REPRESENTANTES POLITICOS**, tanto de la administración central como de las autonómicas, utilizarán habitualmente en sus funciones institucionales de alcance estatal la lengua castellana lo mismo dentro de España que en el extranjero, salvo en determinadas ocasiones características.

En los parlamentos autonómicos bilingües podrán emplear indistintamente, como es natural, cualquiera de las dos lenguas oficiales.

Firmado por Mario Vargas Llosa, José Antonio Marina, Aurelio Arteta, Félix de Azúa, Albert Boadella, Carlos Castilla del Pino, Luis Alberto de Cuenca, Arcadi Espada, Alberto González Troyano, Antonio Lastra, Carmen Iglesias, Carlos Martínez Gorriarán, José Luis Pardo, Alvaro Pombo, Ramón Rodríguez, José Mª Ruiz Soroa, Fernando Savater y Fernando Sosa Wagner.

ANNEX 2

Dossier Premsa sobre la Sentència de Tribunal Suprem (desembre de 2010 – gener de 2011)

Buidatge d'articles consultable al Centre de Documentació de la Direcció General de Política Lingüística

Sumari del dossier temàtic:

La Sentència del Tribunal Suprem sobre la immersió lingüística (desembre 2010 – gener 2011)

AUTOR	TÍTOL	DIARI	DATA
NOTÍCIES I ARTICLES INFORMATIUS SOBRE LA SENTÈNCIA			
Sastre, D.G.	CiU defiende la inmersión pese a la sentencia.	Mundo, El	22.12.2010
	El TS obliga a igualar catalán y castellano en las escuelas.	20 Minutos	23.12.2010
Rodríguez, M.	Revés del TS al català.	ADN Barcelona	23.12.2010
March, O.	CiU i PSC minimitzen la sentència.	Ara	23.12.2010
	Crides a la unitat, eufòria i proclames independentistes.	Ara	23.12.2010
Aragay, I.	El Suprem obre una nova via d'aigua a la immersió.	Ara	23.12.2010
	El TS ordena a la Generalitat que l'espanyol sigui llengua vehicular.	Diari d'Andorra	23.12.2010
	El Tribunal Suprem diu que el castellà ha de ser vehicular a l'escola.	Diari de Girona	23.12.2010
	La denuncia de una madre de TGN dinamita la inmersión lingüística.	Diari de Tarragona	23.12.2010
	PSC y CiU no ven cuestionado el modelo.	Diari de Tarragona	23.12.2010
	El TS falla que el castellano debe ser lengua vehicular en la enseñanza.	Diari de Terrassa	23.12.2010
Grau, X.	El Supremo anula la inmersión	Gaceta de los	23.12.2010

	lingüística en Cataluña.	Negocios, La	
Díaz, M.	El TS obliga a la Generalitat a usar el castellano como lengua vehicular.	Gara	23.12.2010
	El Supremo ordena a Cataluña que el castellano sea lengua vehicular en los colegios.	Heraldo de Aragón	23.12.2010
	El Supremo ordena equiparar el castellano al catalán en las escuelas.	Levante	23.12.2010
	El Supremo "castellaniza" la escuela.	Mañana, La	23.12.2010
Sastre, D.G. Mayor, L.	CiU y PSC pactan incumplir la sentencia sobre el español. CiU mantendrá y preservará la inmersión.	Mundo, El	23.12.2010
Mayor, L.	El PP propondrá una ley de bilingüismo en las aulas.	Mundo, El	23.12.2010
Peral, M.	El TS rechaza la "exclusión de hecho" del castellano como vehicular en Cataluña.	Mundo, El	23.12.2010
	El Supremo obliga a equiparar en la educación el castellano y el catalán.	Nueva España, La	23.12.2010
Ríos, P. Maiol, R.	El Supremo reabre el debate del catalán.	País, El	23. 12.2010
Rico, J.	El Suprem sacseja la negociació amb una sentència sobre el català.	Periódico, El	23.12.2010
Vázquez, A.	El Suprem imposa a Catalunya el castellà en l'ensenyament.	Públic	23.12.2010
Bella, E.	CiU relativitza l'abast del revés judicial del Suprem.	Punt, El	23.12.2010
Serrano, A.	Cop a la immersió.	Punt, El	23.12.2010
Nicolás, L.	Maragall assegura que les sentències no afecten "ni una sola coma" de la llei.	Punt, El	23.12.2010
	El TS ordena que el castellà sigui també llengua vehicular al "cole".	Què! Barcelona	23.12.2010
Domingo, A.	El Supremo obliga al Govern a que el castellano sea lengua vehicular.	Razón, La	23.12.2010
	El Suprem ordena a la Generalitat que el castellà sigui llengua vehicular a les escoles.	Regió 7	23.12.2010
	CiU afirma que la immersió lingüística no perilla perquè la norma continua vigent.	Segre	23.12.2010
	El Suprem ordena al Govern que equipari el castellà amb el català en el sistema educatiu.	Segre	23.12.2010
Gutiérrez, M. Gisbert, J.	La Generalitat garanteix que la immersió lingüística no està en perill.	Vanguardia, La	23.12.2010

Brunet, J.M.	El Supremo obliga a que el castellano sea lengua vehicular en la enseñanza.	Vanguardia, La	23.12.2010
Arbolí, C.	Escolarització en castellà: 20 nens entre 1,2 milions.	Ara	24.12.2010
	Mas assegura que la decisió no invalida la immersió perquè respon a casos concrets.	Diari de Girona	24.12.2010
Puig, O.	Una ponent de la sentència va avalar el model d'immersió lingüística fa 16 anys.	Diari de Girona	24.12.2010
Mayor, L.	Mas afirma que "casi nadie pide clase en castellano".	Mundo, El	24.12.2010
Blanchar, C.	CiU se compromete a mantener el modelo de inmersión lingüística.	País, El	24.12.2010
Rico, J.	Camacho i Rivera coincideixen en les andanades contra el president electe.	Periódico, El	24.12.2010
Rico, J.	La sentència sobre la immersió fragmenta en tres el Parlament.	Periódico, El	24.12.2010
Panyella, J.	La Generalitat explora la via del recurs a les tres sentències de la immersió.	Punt, El	24.12.2010
Espanyol, M.	El PP exige que se acate el fallo sobre el castellano que Mas despreja.	Razón, La	24.12.2010
	Artur Mas no veu en qüestió la immersió i el PPC li exigeix que compleixi les sentències.	Regió 7	24.12.2010
Armora, E.	Doscientos padres, dispuestos a pedir la enseñanza en castellano para sus hijos.	ABC	25.12.2010
	De Gispert: "La inmersión ha sido un éxito rotundo".	Mundo, El	25.12.2010
	C,s amaga con llevar al "president" a los tribunales por desacato al TC.	ABC	10.01.2011
	C's amenaza con llevar a Mas ante la Justicia por desacatar al Supremo.	Razón, La	10.01.2011
Cañizares, M.J.	El PP presenta una alternativa bilingüe a la ley de educación.	ABC	11.01.2011
	C's agotará la vía política antes de recurrir a la Justicia.	Mundo, El	11.01.2011
	El PP portarà al Parlament la sentència del TS.	Punt, El	11.01.2011
Salvatierra, I.	Gabilondo trenca el silenci i defensa l'escola en català.	Ara	12.01.2011
	El ministre d'Educació defensa la immersió.	Punt, El	12.01.2011

	El Gobierno defiende el sistema de inmersión lingüística en Catalunya.	Vanguardia, La	12.01.2011
	Ni una palabra ante el anuncio de desacato del PSC.	Gaceta de los Negocios, La	15.01.2011
	Rubalcaba avala el plan lingüístico de la Generalitat.	Mundo, El	15.01.2011
Planas, J.	El vía crucis de Cataluña.	Razón, La	17.01.2011
EDITORIALS DE DIARIS			
9 Nou, El	Les batalles del castellà a Catalunya.	9 Nou, El	23.12.2010
Ara	L' èxit de la immersió.	Ara	23.12.2010
Avui	Andanada contra Catalunya.	Avui	23.12.2010
Mañana, La	Artificios educativos y políticos.	Mañana, La	23.12.2010
Mundo, El	CiU y PSC se rebelan contra el Supremo.	Mundo, El	23.12.2010
Periódico, El	La llengua i les lluites partidistes.	Periódico, El	23.12.2010
Regió 7	El català a l'Escola.	Regió 7	23.12.2010
Segre	Una sentència política.	Segre	23.12.2010
Diari de Tarragona	El "problema" lingüístico.	Diari de Tarragona	24.12.2010
País, El	Presidente Mas	País, El	24.12.2010
Vanguardia, La	El Supremo avala la normalización.	Vanguardia, La	24.12.2010
Diari de Girona	Un sistema lingüístic imprescindible.	Diari de Girona	25.12.2010
Gaceta de los Negocios, La	Golpe al estado de derecho.	Gaceta de los Negocios, La	20.01.2011
ARTICLES D'OPINIÓ			
Cañizares, M.J.; Villanueva, N.	CiU Y PSC blindan la inmersión lingüística y desafían al Supremo.	ABC	23.12.2010
Jou, Ll.	El Suprem no pot fer política.	Ara	23.12.2010
Xirgo, X.	I l'aigua que baixa.	Avui	23.12.2010
Marzoa, R.	Suprem, per a qui?	Avui	23.12.2010
Cal, J.	Estropell lingüístic.	Segre	23.12.2010
Aunión, J.A.	Antes problema político que educativo.	País, El	23.12.2010
Delclós, T.	El catalán, "centro de gravedad" del sistema.	País, El	23.12.2010
Casabella, J.	El TS discuteix el model lingüístic però n'avalua en el fons la vigència.	Periódico, El	23.12.2010
Subirats, J.	Atac a la línia de flotació de la convivència.	Público	23.12.2010
	El Tribunal Suprem i la llengua	Punt, El	23.12.2010

	catalana.		
Serrano, A.	Un regal del Suprem.	Punt, El	23.12.2010
Armora, E.	La inmersión lingüística, en la UCI.	ABC	24.12.2010
Vila i Moreno, F.X.	Dret a decidir: primer 'round'.	Ara	24.12.2010
Alzamora, S.	Quin ensurt.	Ara	24.12.2010
Pairolí, M.	Aigua al foc.	Avui	24.12.2010
Solé i Sabaté, J.M.	Còmplices genocides.	Avui	24.12.2010
Vera, J.A.	Lengua única.	Razón, La	24.12.2010
Badia i Pujol, J.	Immersi?: on érem? On som?	Regió 7	24.12.2010
Branchadell, A.	El nou Govern i el català.	Público	24.12.2010
Pedrós, R.	La Brunete de Madrid reanuda la batalla.	Mañana, La	25.12.2010
Clotet, J.	La immersió treu un notable.	Público	25.12.2010
García Domínguez, J.	Noticia del apocalipsis.	ABC	27.12.2010
Moreno Cabrera, J.C.	La sobirania sentenciada del poble català.	Ara	27.12.2010
Dedéu, B.	Estudiar en català.	Avui	27.12.2010
Pena, J.M.	És això el que volen?	Punt, El	27.12.2010
Domingo Panella, Q.	Cal que parlin clar.	Punt, El	29.12.2010
Gabriel i Sabaté, A.	"La lengua del imperio".	Regió 7	29.12.2010
Borrell, J.	Gent estranya.	Segre	29.12.2010
Casanova, Ll.	"Inversió" lingüística?	3 de vuit, El	31.12.2010
	Diqueu-li sentència, puig que és d'Estat.	Tribuna.cat	05.01.2011
Mena, J.	Contra la cohesió social.	Diari de Sabadell	08.01.2011
Bergés, M.	Subtiletes.	Econòmic,L	08.01.2011.
Sánchez-Camacho, A.	Bilingüismo en la escuela: por derecho y sentido común.	Mundo, El	09.01.2011
Barbal, M.	Noblesa obliga.	Ara	10.01.2011
Agramunt, P.	Submersió.	Punt, El	10.01.2011
Sáez Mateu, F.	Individuals o col·lectius?	Avui	11.01.2011
García Domínguez, J.	Perded toda esperanza.	ABC	17.01.2011
Vidal, C.	El listo, el cejas y el tonto.	Razón, La	17.01.2011
NOTÍCIES I ARTICLES SOBRE LA REACCIÓ DE LA SOCIETAT CIVIL			
Cardús, S.	Mals auguris per al 2011.	Ara	23.12.2010

Salvatierra, I.	Mestres i pares demanen que no s'acati la sentència.	Ara	23.12.2010
Marí, I.	Tribunal, pedagogia i convivència.	Ara	23.12.2010
Folch, E.	Una pulsó irrimible.	Ara	23.12.2010
Giner, S.	Vers la desobediència civil?	Ara	23.12.2010
Lloveras, P.; Segura, A.	Omnium rebutja l'agressió i la veu una seqüela del TC.	Punt, El	23.12.2010
	Els sindicats defensen el model d'immersió lingüística actual.	Regió 7	23.12.2010
	La CUP convoca manifestacions de protesta arreu del país.	Regió 7	23.12.2010
	Demanen contundència en la defensa del català.	Segre	23.12.2010
	El Govern central evita pronunciar-se.	Diari de Girona	24.12.2010
	Rebuig per la sentència del Tribunal Suprem sobre el model lingüístic.	Diari de Sabadell	24.12.2010
Saumell, O.	La Salle prioritzarà el catalán 'hasta que el Govern no diga lo contrario'.	Diari de Tarragona	24.12.2010
	Concentración por la lengua en el Raval.	Diari de Terrassa.	24.12.2010
Guillaumet, F.	Lleida rechaza el 'revés' al catalán.	Mañana, La	24.12.2010
	La sentència del Tribunal Suprem aplega mig miler de persones a Manresa i Igualada.	Regió 7	24.12.2010
	"La sentència no es carrega la immersió".	Segre	24.12.2010
	Padres, alumnos y asociaciones critican el fallo judicial.	País, El	24.12.2010
	Concentracions a Girona, Olot i Banyoles en defensa del català a l'escola.	Punt, El	24.12.2010
	El Maresme defensa el català a l'escola.	Punt, El	24.12.2010
	Moblitzacions al Camp i l'Ebre per defensar el català a l'escola i al carrer.	Punt, El	24.12.2010
	Trempt protesta per defensar el català.	Segre	25.12.2010
	Desobediència.	Avui	27.12.2010
	Més de 300 persones es concentren a Vic a favor de la llengua.	9 Nou, El	27.12.2010
	Jaume Gilabert denuncia una ofensiva en contra del catalán.	Mañana, La	27.12.2010
	Palafugell rebutja les sentències del Suprem sobre el castellà a l'escola.	Diari de Girona	29.12.2010
	Mocions contra les sentències judicials.	Diari de Sabadell	30.12.2010
	La CUP contra la sentència del	Punt, El	30.12.2010

	<u>castellà a l'escola.</u>		
	<u>Moció d'ERC sobre la immersió lingüística.</u>	Punt, El	30.12.2010
	<u>Moció contra la sentència sobre la immersió lingüística.</u>	Segre	30.12.2010
	<u>Immigrants apadrinats per CDC avalen la immersió lingüística.</u>	Ara	31.12.2010
	<u>Vilobí d'Onyar contra el Suprem.</u>	Diari de Girona	31.12.2010
	<u>L'Ajuntament del Vendrell rebutja les sentències contra la immersió lingüística a les escoles.</u>	3 de vuit, El	31.12.2010
	<u>Concentracions a Vilafranca, el Vendrell i l'Arboç.</u>	3 de vuit, El	31.12.2010
	<u>Quatre municipis aproven mocions de suport a la immersió lingüística.</u>	9 nou, El	31.12.2010
	<u>Unitat política a l'Ametlla contra la sentència.</u>	9 nou, El	31.12.2010
Oliveras, C.	<u>Les escoles de Sallent insten la societat a fer pinya per defensar el català a les aules.</u>	Regió 7	09.01.2011
	<u>Moción para apoyar la inmersión lingüística.</u>	Diari de Tarragona	11.01.2011

ANNEX 3

Declaració de l'Institut d'Estudis Catalans sobre els Drets del Poble Català (Barcelona, 3 de febrer de 2011)

Institut
d'Estudis
Catalans

DECLARACIÓ DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS SOBRE ELS DRETS DEL POBLE CATALÀ

L'Institut d'Estudis Catalans

L'Institut d'Estudis Catalans (IEC), acadèmia de les ciències i les humanitats, fundada el 1907, és la primera corporació acadèmica de les terres de llengua i cultura catalanes, membre de ple dret de la Unió Acadèmica Internacional des del 1922.

L'IEC és integrat per 186 membres numeraris o emèrits procedents de tot el territori lingüístic i 70 membres corresponents representatius de les relacions de la nostra institució amb la comunitat científica internacional, i compta amb 28 societats filials de tots els camps de coneixement, amb uns 10.000 associats en el conjunt del territori. Així mateix, té adherits 111 centres d'estudi locals, que mostren l'arrelament de la comunitat investigadora en tots els indrets del nostre àmbit cultural.

La comunitat de llengua i cultura catalanes, subjecte de drets nacionals

La comunitat de llengua catalana ha participat molt significativament al llarg de la història en el desenvolupament de la civilització europea, en tots els aspectes, des dels mateixos orígens dels pobles romànics. Avui, tant per les dimensions —milions de catalanoparlants— com pel dinamisme que té, reclama una consideració igualitària entre les llengües i cultures del món.

Les seves característiques s'adiuen amb els principis de la Carta de les Nacions Unides, que garanteix la igualtat de drets i l'autodeterminació dels pobles (article 1.2), i també, en el cas dels territoris que no han assolit la plena sobirania, el reconeixement dels interessos dels seus habitants, el respecte de la seva cultura i el desenvolupament progressiu del seu autogovern, d'acord amb les aspiracions polítiques que tenen (capítol XI). L'article 1 dels Pactes Internacionals de Drets Civils i Polítics i de Drets Econòmics, Socials i Culturals (1966) estableix que tots els pobles tenen el dret d'autodeterminació i, en virtut d'aquest dret, poden decidir lliurement el seu estatus polític i aspirar lliurement al seu desenvolupament econòmic, social i cultural.

La comunitat de llengua i cultura catalanes constitueix, amb tota evidència, una nació que mereix un reconeixement igualitari en el marc dels estats respectius en què s'inscriu, i també en el marc de la Unió Europea i de les Nacions Unides. Cadascun dels territoris en què es troba actualment fragmentada aquesta nació té el

dret legítim i inalienable de decidir de quin estat vol formar part, tant si és l'Estat en què ara s'inscriu com si aspira a la construcció d'un estat específic diferent. Cap acció democràtica legítima no pot contradir i menys encara criminalitzar aquest dret dels ciutadans catalans. Ningú, en un marc polític democràtic, no pot decidir quina ha de ser la nació dels altres.

Per més que el nostre cas no és el d'una minoria nacional, sinó el d'una nació minoritzada, cridem l'atenció de tothom sobre la insuficiència de la protecció de les minories en el sistema polític internacional, que és incapaç d'impedir la greu contradicció que implica el fet que les majories estatals puguin decidir quin és el destí de les minories, i desposseir-les del seu dret a decidir sobre els recursos propis i sobre el futur de les llengües, les cultures i els territoris respectius, i anul·lar, d'aquesta manera, la primacia social que tota llengua i cultura mereix tenir en l'hàbitat propi. És massa limitada l'eficàcia de documents com la Convenció marc per a la protecció de les minories nacionals (1995), la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries (1992) o la Recomanació 1735 de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa sobre el concepte de nació, del 26 de gener de 2006, el punt 12 de la qual afirma que és necessari adoptar una aproximació més tolerant en les relacions entre l'Estat i les minories nacionals, que culmini en l'acceptació genuïna del dret de tots els individus de pertànyer a la nació que senten que pertanyen, sigui en termes de ciutadania o en termes de llengua, cultura, tradicions i voluntat de pertinença.

Per què ara aquesta declaració

Ens trobem davant d'una conjuntura excepcional, en la qual coincideixen les tendències pròpies del procés de mundialització i les pressions de les majories estatals —i molt especialment al Regne d'Espanya— envers una homogeneïtzació lingüística i cultural completament contrària als principis de diversitat cultural sostenible que reclama l'interès general de les llengües i cultures de tot el món, i que propugnen els tractats internacionals i declaracions de la Unió Europea i de les Nacions Unides.

La involució política de l'Estat autonòmic espanyol mostra cada vegada tendències més adverses a la igualtat, tant en la consideració política de les nacionalitats i el respecte de la pluralitat lingüística i cultural, com en el sistema de finançament o en les inversions estatals. Nombrosos mitjans de comunicació fomenten la catalanofòbia, i acabem de veure com un Tribunal Constitucional anul·lava preceptes d'un Estatut d'autonomia no solament aprovat pel Parlament de Catalunya i les Corts Generals d'Espanya, sinó que fins i tot ha obtingut el plebiscit favorable del poble de Catalunya.

Aquesta situació posa en perill el nostre futur col·lectiu i l'esforç de cohesió de tota la nostra societat, i molt especialment del sistema educatiu, amb vista a integrar inclusivament en català i castellà milions de persones arribades d'altres terres de llengües i cultures diverses. Més del 40 % dels estrangers d'Espanya viuen a l'àrea de llengua catalana.

La nostra crida és lluny de qualsevol opció política partidista, que no correspon gens a una institució com la nostra. Neix de la consciència que constitueix una legítima intervenció responsable en els afers públics, i no pas en defensa de cap particularisme excloent, sinó ben al contrari, en afirmació dels principis universals

més equitatis, justos i democràtics per a la convivència en la diversitat, com ho va ser la Declaració Universal de Drets Lingüístics proclamada a Barcelona l'any 1996.

Volem contribuir a un context internacional favorable per a totes les llengües i cultures del món, sabent que la nostra comunitat és un indicador de la credibilitat de les polítiques de respecte de la diversitat.

A qui ens adrecem

Ens adrecem, doncs, en primer terme i sobretot, al nostre poble, perquè sàpiga amb tota certesa que l'assisteixen els principis universals de justícia i no dubti a reclamar els seus drets d'autodeterminació i autogovern amb tota l'energia i la constància que calgui dins el marc cívic de la democràcia.

Ens adrecem als nostres representants polítics i a les nostres institucions d'autogovern, perquè assumeixin i mantinguin aquests drets i maldin per la consecució d'un estatus igualitari, dins o fora del marc estatal actual i en el context de la comunitat internacional.

Ens adrecem a la Unió Europea i a les Nacions Unides, perquè es comprometin activament amb els principis que proclamen sobre el respecte igualitari de la diversitat lingüística, cultural i nacional, i no tan sols per als milions d'europes que es consideren de llengua, cultura i nació catalanes.

I ens adrecem a tots els qui aspiren a construir una societat europea i mundial equitativa i sostenible, respectuosa amb la diversitat lingüística, cultural i nacional, perquè compreguin que la societat catalana és tan sols una mostra d'un procés que afecta el conjunt de la humanitat.

Barcelona, 3 de febrer de 2011

ANNEX 4

Declaració de l'Institut d'Estudis Catalans Sobre el Nom de la Llengua Catalana (Barcelona, 28 de febrer de 2006)

DECLARACIÓ SOBRE LA DENOMINACIÓ DE LA LLENGUA CATALANA

(Redactada pel Consell Permanent de l'Institut d'Estudis Catalans el 23 de febrer de 2006, recollint les instruccions del Ple del 30 de gener de 2006)

Llengua catalana o *català* és el nom amb què es coneix l'idioma que es parla a la Catalunya del Nord, a l'Estat d'Andorra, al Principat de Catalunya, a la Franja de Ponent, al País Valencià, a la comarca del Carxe, a les Illes Balears i a l'Alguer.

Tanmateix, al País Valencià, per raons historicolingüístiques, la llengua catalana es denomina també *valencià*, no essent, emperò, aquest terme en cap cas exclouent del nom genèric *llengua catalana* o *català*, nom amb què és coneguda per la romanística internacional i que, així mateix, es recull en els estatuts de les universitats d'Alacant, de València i Jaume I de Castelló de la Plana, i en d'altres institucions valencianes en referir-se a la llengua pròpia.

El Ple de l'Institut d'Estudis Catalans manté invariada aquesta denominació, que és la que es reflecteix en el DIEC (veg. les entrades *català* i *valencià*). Declara, consegüentment, que les solucions que adesiara apareixen en mitjans de comunicació o en l'ús de persones i grups, *català/valencià*, *valencià/català*, *català-valencià*, *valencià-català* i altres similars, no solament no s'adeqüen a allò que l'IEC ha establert, sinó que, endemés, tampoc no s'ajusten a la manera com habitualment es denominen les llengües, amb un sol terme genèric, fins i tot en el cas d'aquelles que tenen més d'una apel·lació per a llur denominació: neerlandès o flamenc, castellà o espanyol, èuscar o basc, entre d'altres.

Barcelona, 28 de febrer de 2006

ANNEX 5

Manifest pel Català a l'escola (2007), signat per: Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana, Intersindical, Plataforma per la Llengua, Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes de Catalunya, Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, Òmnium Cultural, Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions, Cercle per a la Defensa i Difusió de la Llengua i Cultura Catalanes-Enllaç, USTEC - Sindicat de treballadors de l'ensenyament, Joves per la Llengua, Obra Cultural Balear, Acció Cultural del País Valencià, Federació Escola Valenciana, Associació Cultural Ateneu, Federació d'Organitzacions de la Llengua Catalana, AVALOT - Joves de la Unió General de Treballadors de Catalunya.

Des que les Corts espanyoles van aprovar la Llei orgànica d'educació el 2006, el Govern de l'Estat treballa en la redacció de diferents decrets que n'han de regular el desplegament mínim a totes les comunitats autònomes. En aquest context, darrerament ha aparegut la publicació del Reial decret d'ensenyaments mínims per a l'educació primària.

Aquest Reial decret ens demostra com, una vegada més, el Govern espanyol no té en compte les diferents realitats lingüístiques i models escolars que hi ha a l'Estat i opta per una política uniformitzadora amb la introducció d'una hora més de llengua castellana. En especial, l'Estat ignora el model d'escola catalana en llengua i continguts adoptat al Principat durant els últims trenta anys, amb el consens i el suport de la societat civil, i la persistència de les dificultats que impedeixen l'extensió de l'ús social del català.

El model d'escola triat per l'Administració de la Generalitat de Catalunya a partir de 1978 -que abraça l'educació infantil, la primària i la secundària- és avalat per tota la comunitat educativa i ben reconegut per diversos organismes internacionals, gràcies als bons resultats assolits. D'aquí que no tingui cap sentit que el decret d'ensenyaments mínims limiti els objectius i els mètodes que aquest model d'educació propugna.

La immersió lingüística és el procediment pedagògic i didàctic que possibilita que els alumnes de llengua familiar altra que la catalana s'incorporin al model educatiu propi per desenvolupar-se amb les mateixes capacitats que la resta i evitar que la llengua sigui motiu de discriminació. En aquest sentit, la normativa ministerial emanada de la LOE afecta negativament els programes d'immersió lingüística, atès que en trenca la coherència pedagògica i social.

Avui, la necessitat de no cedir terreny en la presència i l'ús del català a l'escola és especialment important. D'una banda, l'ús del català com a llengua vehicular d'educació minva considerablement a l'etapa de secundària en relació amb la de primària (només el 51% dels centres del Principat fan totes les classes en català) i, per tant, també en disminueix l'ús en la relació entre els alumnes, les famílies i el professorat. De l'altra, la societat catalana és una comunitat d'acollida que està rebent una gran afluència d'alumnat nouvingut i necessita, per tant, que l'escola sigui més que mai una eina de cohesió i d'inclusió socials.

Per tot això, les organitzacions sotasignades fem una crida a la comunitat educativa i a tota la societat catalana per:

- Rebutjar el Reial decret d' ensenyaments mínims per a l'educació primària i la imposició d'una tercera hora de castellà.
- Reclamar la capacitat dels representants elegits en els territoris de parla catalana de poder decidir, sense invasions competencials de l'Estat, tot allò que afecta els horaris i currículums en l'aprenentatge de llengües.
- Reclamar al Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya el compliment integral del model d'escola catalana, tant en l'educació infantil com en l'educació primària i secundària.
- Renovar el consens a favor del català com a llengua d'ensenyament i aprenentatge i de cohesió social.
- Donar suport al professorat que ja ha manifestat la seva insubmissió a la normativa.
- Encoratjar a desobeir el Reial decret esmentat i mobilitzar-se fins a la seva derogació.